

Анастасія Сергіївна ДІДЕНКО,

ад'юнкту Харківського національного університету внутрішніх справ;

 <https://orcid.org/0000-0002-5048-4803>

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПРОТИДІЇ КІБЕРЗЛОЧИННОСТІ ЯК ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Реалізація державної політики є важливою сферою діяльності, як для суспільства, так і для самої держави. Від її ефективної реалізації залежить безліч факторів, зокрема, успіх держави; добробут громадян; достойне життя кожної людини тощо. За 28 років державна політика України формувалась, змінювалась та реалізовувалась у нелегких соціальних, політичних, внутрішніх та зовнішніх умовах. На теперішньому етапі розвитку України, як сучасної держави, особливе місце належить інформаційним, інформаційно-комунікаційним технологіям. У зв'язку з стрімким розвитком технологічно обізнаного суспільства держава потребує постійного оновлення законодавчої бази задля врегулювання інформаційних відносин.

Заради повного розуміння державної політики у сфері протидії кіберзлочинності як об'єкта адміністративно-правового регулювання необхідно розглянути поняття державної політики та поняття кіберзлочинності в цілому. На думку В. Андріяша, «державна політика – це цілеспрямована діяльність органів державної влади для вирішення суспільних проблем, досягнення й реалізації загальнозначущих цілей розвитку суспільства або його окремих сфер» [1]. Поняття ж кіберзлочину визначається законодавчою базою, а саме п. 8 ст. 1 закону України «Про забезпечення кібербезпеки України», кіберзлочин (комп'ютерний злочин) – суспільно небезпечне винне діяння у кіберпросторі та/або з його використанням, відповідальність за яке передбачена законом України про кримінальну відповідальність та/або яке визнано злочином міжнародними договорами України [2]. Відповідно до визначення кіберзлочину можна стверджувати, що кіберзлочинність – це сукупність кіберзлочинів [2].

Державна політика в сфері протидії кіберзлочинності являє собою особливу сукупність заходів, спрямованих на боротьбу та попередження кібертероризму та кіберзлочинності, нейтралізацію реальних та потенційних кіберзагроз, організацію дієвого захисту інформаційного простору і вітчизняних інформаційних ресурсів.

Забезпечення протидії кіберзлочинності неможливе без чітко сформованого та дієвого державного алгоритму дій, який формується в програмних документах країни, різних рівнів, наприклад, таких як Стратегія сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015, Стратегії кібербезпеки України, затвердженої Указом Президента України від 15 березня 2016 р. № 96/2016, закон України «Про забезпечення кібербезпеки України» від 8 липня 2018 р., тощо.

Слід зазначити, що важливим елементом адміністративно-правового регулювання державної політики у сфері протидії кіберзлочинності є заходи попередження та заходи превентивного характеру, спрямовані на зниження ризику скоєння злочинів у кіберпросторі та знищення потенційно негативних наслідків від скоєння злочинів у сфері інформаційного простору. Завдяки формуванню обізнаних користувачів у кіберпросторі зменшується ризик розвитку сфери кіберзлочинності.

Також одним з елементів державної політики у сфері протидії кіберзлочинності є міжнародна співпраця і чітка координація дій у цій сфері, адже кількість злочинів прямо пропорційно зростає з розвитком глобальних міжнародних і публічних соціальних мереж, які не мають своїх кордонів. Поштовхом для зменшення кількості кібернетичних злочинів є наукова підготовка громадськості. Державна політика повинна орієнтуватися на співробітників, які матимуть відповідну технічну та судову практику та чіткий алгоритм дій у сфері протидії кіберзлочинам та взаємодії між суб'єктами адміністративно-правового регулювання у сфері протидії кіберзлочинності.

Узагальнюючи вище викладене необхідно зробити висновок що, у зв'язку зі швидким розвитком інформаційного суспільства зростає кіберзлочинність не лише в країні, а й у світі, наукова та практична база з даного питання потребує постійного оновлення та удосконалення задля дієвого механізму адміністративно-правового регулювання державної політики в сфері протидії кіберзлочинності.

Список бібліографічних посилань

1. Андріяш В. Державна політика: концептуальні аспекти визначення. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2013. № 9. URL: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=626> (дата звернення: 20.10.2019).
2. Про основні засади забезпечення кібербезпеки України : закон України від 05.09.2017 № 2163-VIII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19> (дата звернення: 20.10.2019).

Одержано 21.10.2019